liikma nakkanu, sedda ei tija keake kindmaste ättelda. Wöip olla, et nemma Asia ma-ilma kawwelitsen jaun jo ammust ajast omma liiknu. Ent selge sõnnuga juttustedas wannun ramatin, et 580 ajastaiga perran Kristusse sündimist nõstme mõnne mu rasse tõbbega Europa ma-ilma jaun üttelisse omma wäljalaggunu. Toost ajast omma kik wanna kirja nink ramato täüs sõnnumid sest willitsussest, mes nõstme kige ma-ilma tutwa kottuste päle omma saatnu. Ütski es pässe sest hirmsast tõbbest, nink kel sedda latse-põlwen es olle olnu, sell' tulli temma illatsembal ello-eal; ka wanna nink halli inimisse es jä temmast putmata.

Tol ajal, kui nõstme-tõbbi Europa ma-ilma jaun kigeeddimalt nätti, olliwa mitma mu rasse tõbbe kawwete rahwa sekka wäljalaggunu, nimmelt saggedast ka katk; ent mitto sadda ajastaiga lätsiwa möda, kunni nõstme nink töiste tõbbede waijele möisteti wahhet tetta nink ärränätti, et nemma ennambest iks innimissele ennege ütskörd ello-eal wõiwa tulla. Nääd henda se tõbbi ütten ma-kottussen, sis tulli hirm nink jälleus kike päle; kes paggeda jõus, paggesi nink meije saggede se tõbbe ütten hennega kawwelitse ma-kottuste sisse.

Nõstme-tõbbi lagguse ütlest maast töiste nink

olli ütten ma-kottussen innimisse päle sündinu, kellel sedda tõbbe weel es olle olnu, sis tulli se willitsust jälle, ennembest iks wie ehk säitsme ajastaja, mõnikord ka kaugemba aja perrast. Kui se tõbbi ka wahhest kunnage kergemb olli, sis olli temma ommete mittokörd ni rasse, et ütski ello es jä, kelle temma nakse. Kigesuremb õnnetus olli sis, kui rasse nõstme-tõbbi kawwa aja perrast ütten ma-kottussen tõssi, sest et sis sääl paljo rahwast olli, ke sedda tõbbe weel es olle põddenu. Ennambest kik rahwa hulk heideti sääl sis tõbbe-wotele mahha, ni wanna, kui nore. Eggaüts peet henda omma maija tabba tade ärra, põllo-tõ maal jäije teggemata nink kaupleminne linan saisma, kik üllembide sädusse jäiwa täütmata, rõõwli häetiwa nink poostiwa linu nink maad.

Kui wimate se tõbbi möda läts, sis nätti weel, kuis suur se õnnetus olli: kik latse ehk koggona suggu-wõssa olliwa se tõbbe kätte ärra kolu, ehk ennegi häddalisse nink wiggatsid olli ülle jänu nida kui pimmedid, kõrwetuid ehk muid, ke ihholuliikmiste polest olliwa sandis sanu.

Wimatse mõdalännu saa-ajastaja ajust, kos nõstme ülleültselt ni surmaja es olle, kui enne, om meil innimiste koolmisse kõrrast selgembid sõnnumid.

Tarto- ja WÃƒÂ¶rro-ma rahwa Kalender 1840, lk. 22